Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: Pn-9/2025-41

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Koprivnici po sutkinji Marijani Jurenec kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Tome Mikulića, OIB: 84923988107, Starogradska 26, Koprivnica, zastupanog po punomoćnici odvjetnici Sanji Godek-Glavina, protiv tuženika HEP-Operator distribucijskog sustava d.o.o., OIB: 46830600751, Ulica grada Vukovara 37, Zagreb, Elektra Koprivnica, Ulica hrvatske državnosti 32, Koprivnica zastupanog po punomoćniku direktoru distribucijskog područja Elektra Koprivnica Goranu Pakasinu i Vlatki Fičko Mihalinec mag. iur, radi naknade štete, nakon provedene glavne javne rasprave zaključene 16. rujna 2026. u prisutnosti tužitelja osobno, punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika Vlatke Fičko Mihalinec, na ročištu radi objave i uručenja presude, na temelju odredbi čl. 335. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 – dalje u tekstu ZPP), 30. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženome HEP-Operator distribucijskog sustava d.o.o. OIB: 46830600751, Ulica grada Vukovara 37, 10000 Zagreb, Elektra Koprivnica, Ulica hrvatske državnosti 32, 48000 Koprivnica, da na ime naknade imovinske štete tužitelju Tomi Mikuliću, OIB: 84923988107 iz Koprivnice, Starogradska 26, isplati novčani iznos od 1.248,20 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena time da se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi od 1. siječnja a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja se na taj iznos računa od 17. listopada 2024. do plateža, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužitelja radi isplate naknade štete u iznosu od 661,25 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 17. listopada 2024. do plateža.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak u iznosu od 655,43 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana presuđenja 30. listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije

refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 21. ožujka 2025. podnio tužbu protiv tuženika, radi naknade štete u iznosu od 1.909,45 eura sa zakonskom zateznom kamatom od 17. listopada 2024. do plateža.
1.1. U tužbi se navodi da je tužitelj vlasnik i posjednik kčbr. 920/4 k.o. Sirova Katalena, u naravi šuma, a po dijelu navedene čestice tuženik je postavio dalekovod ispod kojeg ne smije biti visokog raslinja pa tuženik sječe stabla i čisti prostor ispod dalekovoda. Tužitelj navodi da se obraćao tuženiku radi naknade štete za porušeno raslinje, a tuženik mu je u mirnom postupku isplaćivao novčanu naknadu štete, no tužitelj s tuženikom nije uspio dogovoriti naknadu štete za posječeno raslinje ispod dalekovoda u zimi 2019/2020 u mirnom postupku pa je tužitelj podnio tužbu za naknade štete, a postupak je završio sklapanjem sudske nagodbe kod ovog suda pod brojem Pn-46/20 od 26. veljače 2021..
1.2. Tužitelj navodi da je u proljeće 2024. tuženik izvršio čišćenje raslinja i rušenje stabala ispod postavljenog dalekovoda na nekretnini tužitelja kčbr. 920/4 k.o. Sirova Katalena, a tom prilikom je proširio prostor čišćenja stabala i raslinja te nije obavijestio tužitelja da će izvršiti čišćenje i rušenje stabala pa je tužitelj tek kasnije saznao za izvršene radove i preko odvjetničkog ureda zatražio naknadu štete pisanim zahtjevom koji je uputio tuženiku 19. travnja 2024., no od tuženika je dobio ponudu koju nije mogao prihvatiti pa je angažirao sudskog vještaka šumarske struke za procjenu štete i prema nalazu vještaka procijenjena je šteta iskrčenog raslinja na površini od 567 m2 u iznosu od 1.611,60 eura dok je vrijednost pet stabala bagrema procijenjena u iznosu od 297,85 eura iz čega proizlazi da je tuženik nanio štetu tužitelju u iznosu od 1.909,45 eura i taj iznos tužitelj je zatražio od tuženika na ime naknade štete, kao i troškove vještačenja u iznosu od 150,00 eura. Navodi da mu je tuženik uputio pismeni odgovor kojim osporava visinu zatražene štete iz razloga jer ima ovlasti čistiti prostor ispod dalekovoda u širini 6 metara pa nije dužan tužitelju naknaditi štetu za stabla koja se nalaze lijevo i desno od dalekovoda sa svake strane širine 3 metra, a tuženik osporava da bi porušio 5 stabala i ista odvezao. Tužitelj navodi da je bio na razgovoru kod tuženika radi mirnog rješenja spora i tuženik mu je ponudio isplatu vrijednosti porušene drvne mase izvan 6 metara i naknadu troškova vještačenja na što tužitelj nije pristao. Tužitelj navodi da je posljednje čišćenje nekretnine tužitelja bilo 2019./2020. i stabla nisu toliko narasla da bi ugrožavala dalekovod, a da je tužitelj bio obaviješten od tuženika da će oni očistiti nekretninu onda bi tužitelj odlučio da li će nekretninu sam počistiti ili to odobriti tuženiku i s njime bi dogovorio što će biti s ostatkom porušenog raslinja, no tužitelj nije znao za čišćenje niti mu je bilo rečeno da može odvesti porušeno raslinje, a ako se malčiralo o tome nije imao saznanja pa je ponašanjem tuženika tužitelju nastala šteta, jer su porušena stabla, a drvna masa mogla je biti za ogrjev ili izradu peleta. Tužitelj navodi da su stabla porušena izvan širine od 6 metara ispod dalekovoda pa tužitelj smatra da je tuženik dužan naknaditi štetu porušenih stabala koje su se nalazila u blizini očišćenog dijela tužiteljeve nekretnine.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu predložio da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti jer smatra da tužitelj nema pravo na naknadu štete i da u postupanju tuženika

prilikom održavanja trase dalekovoda nema obilježja protupravnosti kao elementa odgovornosti za štetu.
2.1. Tuženik navodi da je pravna osoba koja obavlja energetsku djelatnost distribucije električne energije sukladno čl. 15. st. 1. Zakona o energiji, a u skladu s čl. 4. citiranog Zakona održava elektroenergetski objekt - dalekovod koji je između ostalih izgrađen i preko nekretnina u vlasništvu tužitelja kčbr. 920/4 k.o. Sirova Katalena. Navodi da dalekovod izgrađen i pušten u rad 1979. na temelju građevinske dozvole i uporabne dozvole, a u vrijeme izgradnje i puštanja u rad na snazi je bio Zakon o elektroprivredi kojim je regulirana izgradnja, održavanje i zaštita elektroenergetskog postrojenja na tuđim nekretninama, a prema kojim je izgradnja i održavanje istih bilo od općeg interesa, a vlasnici nekretnina bili su dužni omogućiti elektroprivrednoj organizaciji izgradnju i održavanje vodova visokog i niskog napona. Navodi da ta nepravilna služnost na nekretnini tužitelja u korist tuženika nije upisana u zemljišnim knjigama, a od izgradnje i puštanja u rad dalekovoda proteklo je više od 20 godina i tuženik je to pravo stekao najmanje dosjelošću. Tuženik se poziva i na odredbu čl. 40. Zakona o energiji.
2.2. Tuženik navodi da nije sporno da je 20. veljače 2024. vršio održavanje trase dalekovoda odnosno uklanjanje raslinja radi održavanja propisane udaljenosti raslinja od vodova prema propisima kojima se uređuje zaštita od požara.
2.3. Tuženik navodi da nije sporno da se 2024. tužitelj obratio tuženiku sa zahtjevom za naknadu štete za posječeno raslinje i drveće prilikom održavanja trase te je tuženik pristupio pregovorima u cilju mirnog rješenja spora, no tužitelj nije prihvatio tuženikovu ponudu za naknadu štete, a tuženik se ne smatra vezanim ponudom ni argumentacijom koja proizlazi iz pregovora, jer je ista korištena isključivo u cilju mirnog rješenja spora.
2.4. Tuženik osporava odgovornost za naknadu štete za posječeno raslinje i drveće na nekretnini tužitelja uslijed održavanja trase dalekovoda te visinu naknade odnosno osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti.
2.5. Tuženik se poziva na odredbe čl. 40. st. 4. Zakona o energiji koji upućuje na opći propis odnosno na važeće odredbe Zakona o obveznim odnosima kojima su uređene pretpostavke za izvanugovorni odnos odgovornosti za štetu. Tuženik smatra da u konkretnom slučaju nije ispunjena pretpostavka da je radnja štetnika protupravna. Navodi da je 20. veljače 2024. tuženik trasu dalekovoda 10 kV Sirova Katalena koja prolazi nekretninom tužitelja održavao u skladu s odredbama Zakona o energiji, Zakona o zaštiti od požara, Pravilnika o zaštiti šuma od požara i Pravilnika o tehničkim normativima za izgradnju nadzemnih elektroenergetskih vodova nazivnog napona od 1 kV do 400 kV. Navodi da tuženik prema odredbi čl. 40. Zakona o energiji ima pravo koristiti nekretnine koje nisu u njegovom vlasništvu za izgradnju i održavanje mreža odnosno sustava koji služe za transport i distribuciju energije u skladu s posebnim propisima, a pravne i fizičke osobe dužne su omogućiti pristup na njihove nekretnine na kojima su izgrađeni objekti, uređaji, mreža odnosno sustav energetskog subjekta radi njihovog pregleda i održavanja te sječe drveća i drugog raslinja koje ugrožava te objekte, uređaje, mreže ili sustav. Tuženik se poziva na odredbu čl. 27. Pravilnika o zaštiti šuma od požara te odredbu čl. 117., 102. i 97. Pravilnika o tehničkim normativima za izgradnju nadzemnih elektroenergetskih vodova nazivnog napona od 1 kV do 400 kV. Navodi da je dalekovod koji prolazi nekretninom tužitelja nazivnog napona 10 kV. Navodi da je 20. veljače 2024. tuženik provodio održavanje trase dalekovoda koja prolazi nekretninom tužitelja u dužini cca 63 m i širini cca 9 m i to sječom (malčiranjem) raslinja kako je to činio i godinama prije zbog obveze periodičnog održavanja trase dalekovoda radi izbjegavanja

opasnosti od nastanka požara, a koju obvezu ima i sam tužitelj. Navodi da na prostoru ispod dalekovoda raste samonikla šumska sastojina bagrema, a bagrem je invazivna i brzorastuća vrsta koja u nekontroliranim uvjetima u neposrednijoj blizini dalekovoda predstavlja ozbiljnu opasnost za dalekovod, cjelokupnu elektroenergetsku mrežu i šumu ako se područje trase dalekovoda ne održava u skladu s propisima zaštite od požara. Posljednje održavanje trase dalekovoda na nekretnini tužitelja izvršeno je 2019. te je tuženik utvrdio da je raslinja naraslo preko visine dozvoljene za sigurnu uporabu dalekovoda odnosno da prostor trase dalekovoda zahtjeva održavanje u skladu s Pravilnikom zaštite šume od požara, a tužitelj kao vlasnik nekretnine nije poduzimao nikakve radnje vezano za raslinje koje ugrožava rad dalekovoda. Stoga je tuženik bio dužan izvršiti radnju održavanja trase dalekovoda radi ostvarenja propisane sigurnosne udaljenosti raslinja od dalekovoda i otklanjanja opasnosti za elektroenergetsku mrežu a u skladu s ovlastima koja proizlaze iz služnosti i zakonskom obveznom održavanja trase dalekovoda. Tuženik navodi da njegovo postupanje nema i ne može imati obilježje protupravnosti, a izostanak navedene pretpostavke odgovornosti za štetu predstavlja i nepostojanje odgovornosti za štetu tuženika i nepostojanje obveze naknade štete.

2.6. Tuženik ističe da je u vrijeme izgradnje dalekovoda nekretnina u vlasništvu tužitelja (i njegovih prednika) bila u naravi oranica, a naknadno je izraslo bilje koje ugrožava dalekovod. Navodi da je tužitelj bio upoznat da tuženik periodično, u pravilu svake 2 do 3 godine, ovisno o stanju raslinja održava tužiteljevu nekretninu radi održavanja propisane udaljenosti raslinja od vodova i sprječavanja nastanka opasnosti od požara. Također, tužitelj je znao odnosno morao znati za obvezu zaštite šume od požara pa time i obvezu sječe radi uspostavljanja sigurnosnih udaljenosti. Navodi da je tužitelj kao vlasnik nekretnine imao pravo i mogućnost u bilo koje vrijeme samostalno posjeći drvnu masu ako je smatrao da ista ima ekonomsku vrijednost. Tuženik se poziva na vještački nalaz u kojem je obračunata šteta za raslinje ispod dalekovoda prema Cjeniku šumskih sadnica i klijanaca što znači da se drvna masa ne obračunava jer ne postoji. Također, tuženik ističe okolnost doprinosa šteti tužitelja s obzirom na njegovu obvezu koja proizlazi iz čl. 10. Zakona o zaštiti od požara te se poziva na odredbu čl. 1092. Zakona o obveznim odnosima. Navodi da je tužitelj doprinio nastanku štete time što je dozvolio da se na predmetnoj trasi dalekovoda razvije samonikla šuma, a s obzirom na postojeću služnost tužitelj ne može realno očekivati da će na tom dijelu moći uzgajati drveće i od istog ostvarivati prihode te se poziva na odredbu čl. 177. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Navodi da tužitelj zahtijevajući od tuženika naknadu štete za raslinje koje je posjekao jer je dovodilo u opasnost mogućnost izvršavanja služnosti faktički priječi tuženika da vrši sadržaj služnosti. Tuženik se poziva i na odredbu čl. 1091. Zakona o obveznim odnosima te navodi da je poduzimanjem radnji održavanja trase dalekovoda sječom raslinja tuženik posredno zaštitio i tužitelja.

2.7. Tuženik poriče da bi 20. veljače 2024. malčiranjem trase dalekovoda proširio područje održavanja trase. Također, navodi da je neistinit navod tužitelja da je tuženik prilikom održavanja trase srušio pet stabala bagrema i time proširio prostor čišćenja trase. Navodi da je pristup tužitelja nekretnini i postojećoj šumi dostupan bilo kojoj trećoj osobi koja želi otuđiti stabla, a za što ne može odgovornost snositi tuženik koji nema ikakav interes otuđiti stabla. Navodi da u konkretnom slučaju nije bilo potrebno i nije došlo do obaranja stabala prilikom održavanja. Tuženik osporava i vještački nalaz priložen tužbi izrađen po vještaku odabranom od strane tužitelja.

3. Tužitelj je u podnesku od 22. travnja 2026. naveo da povlači tužbeni zahtjev za novčano potraživanje naknade štete u iznosu od 543,72 eura. Tuženik se je protivio povlačenju dijela tužbe.
3.1.Budući da je za povlačenje tužbe potreban pristanak tuženika nakon njegovog upuštanja u raspravljanje primjenom odredbi čl. 193. st. 2. ZPP-a, a tuženik se je protivio povlačenju dijela tužbe, sud je i o navedenom dijelu tužbenog zahtjeva odlučio meritornom odlukom.

4. Tuženik je u podnesku od 6. svibnja 2026. naveo da je tužitelj u podnesku od 22. travnja 2026. preinačio tužbu jer je tužitelj sređeni tužbeni zahtjev temeljio na nalazu i mišljenju šumarskog vještaka dr. Krunoslava Indira koji je kao temelj za izračun naknade štete za vegetaciju uništenu malčiranjem uzeo površinu od 791 m2, koja se površina razlikuje od površine koju je tužitelj naveo u tužbi. Tuženik je naveo da se protivi preinaci tužbe.
4.1. Sud je utvrdio da su neosnovani navodi tuženika da je tužitelj podneskom od 22. travnja 2026. preinačio tužbu, jer i u navedenom podnesku tužitelj traži naknadu štete za uništenu vegetaciju na svojoj nekretnini, dakle predmet tužbe je naknada štete, a predmet tužbe nije sama površina na kojoj je šteta nastala radovima tuženika, s tim da navedenu površinu tužitelj nije niti mogao odrediti prije provođenja očevida i vještačenja na nekretnini u ovom postupku. U konkretnom slučaju ne radi se o preinaci tužbe u smislu odredbi čl. 191. ZPP-a, kojim je u st. 1. propisano da je preinaka tužbe promjena istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći.

5. Radi utvrđenja relevantnih činjenica tijekom dokaznog postupka saslušani je tužitelj kao stranka u svrhu dokazivanja, saslušan je svjedok Zlatko Robotić, pročitan je spis predmeta ovog suda poslovni broj Pn-46/2020, pročitane su priložene isprave: zahtjev za naknadu štete od 17. listopada 2024. (str. 4), izvadak iz zemljišne knjige (str. 5), prijepis posjedovnog lista br. 1769 k.o. Sirova Katalena (str. 6), izvod iz katastarskog plana (str. 7), izvršen je uvid u prilog tužitelja (str. 8), zahtjev za naknadu štete (str. 9), potvrda o primitku (str. 10), zapisnik iz premeta posl. br. Pn-46/2020 od 26. veljače 2021. (str. 11-12), odgovor na zahtjev za naknadu štete od 31. listopada 2024. (str. 13-15), izvršen je uvid u prilog tužitelja (str. 17-27), pročitana je Građevinska dozvola Općinskog sekretarijata za privredu Općine Đurđevac od 29. prosinca 1978. (str. 40-41) Rješenje Općinskog sekretarijata za privredu Općine Đurđevac od 12. lipnja 1979. (str. 42), Zapisnik sastavljen 16. svibnja 1979. s mišljenjem (str. 43), izvršen je uvid u Projekt 10 KV priključnog voda za TS 10/0,4 KV Sirova Katalena – Pod zidom – Općina Đurđevac od studenog 1978. (str. 44-46), pročitana je nagodba od 8. kolovoza 2014. sklopljena između HEP ODS d.o.o. Elektra Koprivnica i Tome Mikulića (str. 47), izvršen je uvid u prilog tuženika (str. 48), nalog za rad broj 4100201357 od 19. veljače 2024. HEP Elektra Koprivnica, Služba za terenske aktivnosti – terenska jedinica Đurđevac (str. 49-50), izvršen je uvid u priloge tuženika (str. 51-59), uvid u procjenu šumske štete na kčbr. 920/4 k.o. Sirova Katalena od 20. ožujka 2020. (str. 60-65), procjena šumske štete na kčbr. 920/4 k.o. Sirova Katalena – dopuna od 9. studenog 2020. (str. 66-67), Cjenik glavnih šumskih proizvoda od veljače 2024. (str. 68-75), izvršen je uvid u priloge tuženika (str. 77-81), proveden je očevid na predmetnoj nekretnini uz sudjelovanje geodetskog vještaka ing. Vesne Kovač radi identifikacije nekretnine, te je pročitan nalaz i mišljenje geodetskog vještaka od 19. prosinca 2025. i izvršen je uvid u fotografije (str. 121-136), provedeno je šumarsko vještačenje te je pročitan nalaz i mišljenje šumarskog

vještaka dr. sc. Krunoslava Indira od 29. ožujka 2026. (str. 147-152) i očitovanje šumarskog vještaka od 30. svibnja 2026. (str. 175-176) te je vještak saslušan na ročištu glavne rasprave (str. 192).

6. Na temelju kritičke analize svih provedenih dokaza sukladno čl. 8. ZPP-a presuđeno je kao u izreci.

7. Sud je u ovom postupku utvrđivao činjenice i izvodio dokaze koje su stranke predložile, primjenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 7. i čl. 219. ZPP-a.

8. Tužitelj predmetnom tužbom traži naknadu imovinske štete za koju tvrdi da mu je prouzročio tuženik time što je na nekretnini tužitelja kčbr. 920/4 k.o. Sirova Katalena, na kojoj je tuženik postavio dalekovod, čistio ispod pravca dalekovoda te porušio i odrasla stabla a tužitelju nije bilo rečeno da može odvesti porušeno raslinje.

9. Tuženik osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti.

10. Nije sporno da je tužitelj vlasnik i posjednik nekretnine kčbr. 920/4 k.o. Sirova Katalena, koja je u naravi šuma.

11. Nije sporno da je tuženik pravna osoba koja obavlja energetsku djelatnost distribucije električne energije sukladno čl. 15. st. 1. Zakona o energiji, a u skladu s čl. 4. citiranog Zakona održava elektroenergetski objekt – dalekovod.

12. Nije sporno da je dalekovod izgrađen i preko nekretnina u vlasništvu tužitelja kčbr. 920/4 k.o. Sirova Katalena.

13. Nije sporno da je u veljači 2024. tuženik izvršio čišćenje raslinja u području trase postavljenog dalekovoda, između ostalog na nekretnini tužitelja kčbr. 920/4 k.o. Sirova Katalena.

14. Sporno je između stranaka je li tuženik 2024. tuženik izvršio rušenje odraslih stabala bagrema na nekretnini tužitelja kčbr. 920/4 k.o. Sirova Katalena.

15. Nesporno je da je tuženik periodično čistio predmetnu nekretninu tužitelja, u naravi šumu, ispod dalekovoda i to sječom raslinja na trasi dalekovoda, radi održavanja sigurnosnog razmaka između dalekovoda i raslinja.

16. Nije sporno da je prethodno čišćenje na predmetnoj tužiteljevoj nekretnini tuženik izvršio u zimi 2019./2020. godine.

17. Nesporno je da je tuženik ranije isplaćivao tužitelju naknadu štete za vegetaciju uništenu prilikom čišćenja na trasi dalekovoda.

18. Čitanjem spisa predmeta ovoga suda poslovni broj Pn-46/2020 utvrđeno je da je u navedenom postupku tužitelj podnio tužbu protiv tuženika radi naknade štete za posječena stabla bagrema te s osnova čišćenja i saniranja nekretnine kčbr. 920/4 k.o. Sirova Katalena, za radove koje je tuženik izveo u zimi 2019./2020. godine, a navedeni postupak je pravomoćno okončan sklapanjem sudske nagodbe.

19. Sporna je odgovornost tuženika za štetu nastalu čišćenjem tužiteljeve nekretnine u veljači 2024..

20. Tuženik navodi da je 20. veljače 2024. vršio održavanje trase dalekovoda odnosno uklanjanje raslinja radi održavanja propisane udaljenosti raslinja od vodova prema propisima kojima se uređuje zaštita od požara. Tuženik smatra da tužitelj nema pravo na naknadu štete jer u postupanju tuženika prilikom održavanja trase dalekovoda nema obilježja protupravnosti kao elementa odgovornosti za štetu.

21. Tužitelj tvrdi da mu tuženik odgovara za štetu koja je nastala radovima tuženika na nekretnini tužitelja, a o kojima ga tuženik nije obavijestio.

22. Sporno je postoji li tužiteljev doprinos nastanku i visini štete.

23. Tuženik tvrdi da je tužitelj pridonio nastanku štete jer i sam tužitelj ima obvezu održavanja svoje nekretnine na trasi dalekovoda radi izbjegavanja opasnosti od nastanka požara, a nesporno je da tužitelj nije čistio svoju nekretninu na navedenoj trasi te se tuženik poziva na čl. 10. Zakona o zaštiti od požara i na primjenu odredbe čl. 1092. Zakona o obveznim odnosima.

24. Tužitelj navodi da nema njegovog doprinosa nastanku štete jer po njegovom mišljenju raslinje na njegovoj nekretnini nije ugrožavalo dalekovod, a smatra da ga je tuženik trebao obavijestiti o potrebi rušenja raslinja ispod dalekovoda.

25. Sporna je i visina štete.

26. Tuženik navodi da je 20. veljače 2024. trasu dalekovoda 10 kV Sirova Katalena koja prolazi nekretninom tužitelja održavao u skladu s odredbama Zakona o energiji, Zakona o zaštiti od požara, Pravilnika o zaštiti šuma od požara i Pravilnika o tehničkim normativima za izgradnju nadzemnih elektroenergetskih vodova nazivnih napona od 1 kV do 400 kV. Tuženik navodi da nepravilna služnost na nekretnini tužitelja u korist tuženika nije upisana u zemljišnim knjigama, no od izgradnje i puštanja u rad dalekovoda proteklo je više od 20 godina i tuženik je to pravo stekao najmanje dosjelošću. Navodi da je bio dužan izvršiti radnju održavanja trase dalekovoda radi ostvarenja propisane sigurnosne udaljenosti raslinja od dalekovoda i otklanjanja opasnosti za elektroenergetsku mrežu a u skladu s ovlastima koja proizlaze iz služnosti i zakonskom obveznom održavanja trase dalekovoda pa tuženikovo postupanje nema i ne može imati obilježje protupravnosti.

27. Nesporno je da u korist tuženika na predmetnoj tužiteljevoj nekretnini nije upisano pravo služnosti radi redovnog i izvanrednog održavanja na trasi dalekovoda, koje uključuje sječu drveća i drugog raslinja koje može ugroziti dalekovod.

28. Tužitelj ne osporava da trasa dalekovoda 10 kV Sirova Katalena prolazi i preko njegove nekretnine te da je tuženik periodično na trasi dalekovoda sjekao drveće i drugo raslinje.

29. Tijekom postupka proveden je 7. listopada 2025. očevid na nekretnini kčbr. 920/4 k.o. Sirova Katalena uz sudjelovanje geodetskog vještaka ing. Vesne Kovač. Geodetski vještak je prilikom očevida identificirao predmetnu nekretninu te je

utvrđeno da je ista u naravi šuma bagrema i da na nekretnini postoje drveni stupovi dalekovoda i šikara u pojasu postavljenih stupova. Prilikom očevida je tužitelj pokazao u kojem pojasu je tuženik čistio trasu dalekovoda, a tuženik je naveo da je pojas trase u širini oko 10 metara oko stupova te je tužitelj pokazao panjeve porušenih stabala za koje tvrdi da ih je porušio i otuđio tuženik. Pokazivanja su snimljena na terenu i prikazana u nalazu i mišljenju geodetskog vještaka odnosno u skici izmjere. Utvrđeno je da se svi panjevi koje je pokazao tužitelj nalaze na predmetnoj nekretnini.
29.1. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje geodetskog vještaka, kao objektivan i u skladu s pravilima struke, a istom nisu prigovorile ni stranke.

30. Tuženik je naveo da je 20. veljače 2024. provodio održavanje trase dalekovoda koja prolazi nekretninom tužitelja sječom (malčiranjem) raslinja kako je to činio i godinama prije zbog obveze periodičnog održavanja trase dalekovoda radi izbjegavanja opasnosti od nastanka požara, a koju obvezu ima i sam tužitelj.

31. Tužitelj je u iskazu naveo da je postao vlasnikom predmetne nekretnine u vrijeme kad je na istoj već bio dalekovod. Naveo je da je na nekretnini bio 1. studenog 2023. i u to vrijeme bagrem je bio blizu žica dalekovoda odnosno bio je visine tri do najviše pet metara, a on nije poduzeo radnje čišćenja nekretnine jer je znao da to redovno održava tuženik te ni ranije nije sjekao raslinje ispod i oko dalekovoda jer za to nije bilo potrebe, a poznato mu je da je tuženik u zakonskoj obvezi čistiti trasu dalekovoda. Tužitelj navodi da ga tuženik nije obavijestio o izvođenju radova 2024., a tuženik je redovno obavljao čišćenje svake tri do četiri godine, a zadnje čišćenje prije 2024. godine bilo je 2019. godine i tom prilikom porušena su stabla bagrema, ali je drvna masa bila ostavljena na nekretnini i tužitelj ju je iskoristio. Tužitelj navodi da nije obavijestio tuženika da namjerava sam izvršiti čišćenje u pojasu dalekovoda, a kad je 1. travnja 2024. došao na nekretninu zatekao je izmalčirani dio nekretnine te na spornom dijelu nije bilo drvne mase, već samo zemlja i trava, a na nekretnini je zatekao pet panjeva gdje su ranije bila stabla bagrema visine pet do sedam metara, debljine petnaest do trideset centimetara, s tim da je jedno od tih stabala ostalo otpiljeno uz panj, no tu drvnu masu tužitelj nije uzeo jer mu ne treba.

32. Na prijedlog tuženika na okolnost postupka održavanja dalekovoda i konkretnog čišćenja na trasi dalekovoda saslušan je svjedok Zlatko Robotić, nesporno zaposlenik tuženika, na poslovima voditelj terenske jedinice Đurđevac.
32.1. Iz iskaza svjedoka Zlatka Robotića proizlazi da osobno nije bio prisutan prilikom izvođenja radova na malčiranju pojasa dalekovoda 2024. godine, već je na spornom dijelu nekretnine bio nakon što su radovi izvedeni kad je obišao trasu. Svjedok potvrđuje da je zadnje održavanje odnosno malčiranje na predmetnoj trasi prije toga bilo 2019. godine, a čišćenje na trasi dalekovoda provodi po potrebi, periodično, s tim da u pravilu od zadnjeg donjeg vodiča na dalekovodu do vrha stabala treba biti tri metra. Svjedok navodi da radove malčiranja provode podizvođači s kojim HEP ima sklopljene godišnje ugovore i svjedok ne zna kakvim je malčerom izvršeno malčiranje 2024., no siguran je da malčer ne može porušiti stabla bagrema za koja tužitelj u konkretnom slučaju tvrdi da su porušena od strane tuženika, a malčer provodi čišćenje na trasi koja je ranije formirana. Svjedok je naveo da nakon malčiranja materijal ostane samljeven na tlu i isti se ne može upotrijebiti, a kad je prema pravilima struke potrebno posjeći odraslo stablo drvna masa ostaje na nekretnini, no prema njegovom saznanju u konkretnom slučaju nisu posjećena odrasla stabla

bagrema. Svjedok je naveo da tuženik nije odvozio drvnu masu s tužiteljeve nekretnine nakon čišćenja u pojasu dalekovoda.

33. Na temelju kritičke analize svih provedenih dokaza sud je utvrdio da u konkretnom slučaju tuženik odgovara za štetu koju je počinio tužitelju malčiranjem raslinja na tužiteljevoj nekretnini kčbr. 920/4 k.o. Sirova Katalena u veljači 2024. godine.

34. Nesporno je da tuženik u zakonskoj obvezi održavati trasu dalekovoda sječom raslinja u skladu s odredbama Zakona o energiji, Zakona o zaštiti od požara, Pravilnika o zaštiti šuma od požara i Pravilnika o tehničkim normativima za izgradnju nadzemnih elektroenergetskih vodova nazivnog napona od 1 kV do 400 kV.

35. Prema ocjeni suda, navedena činjenica ne oslobađa tuženika od odgovornosti za naknadu štete koja je za tužitelja nastala sječom raslinja na njegovoj nekretnini.
35.1. Tužitelj je kao vlasnik nekretnine bio dužan omogućiti tuženiku pristup njegovoj nekretnini radi pregleda, održavanja i sječe drveća i raslinja koje ugrožava elektroenergetske objekte, što je nesporno tužitelj i omogućio, no tužitelj ima pravo na naknadu štete prema općim propisima.

36. Odredbom čl. 40. st 2. Zakona o energiji (Narodne novine", broj 120/12, 14/14, 95/15, 102//15, 68/18) propisano je da su pravne i fizičke osobe dužne energetskom subjektu omogućiti pristup na njihove nekretnine na kojima su izgrađeni objekti, uređaji, mreža, odnosno sustav energetskog subjekta radi njihovog pregleda i održavanja te sječe drveća i drugog raslinja koje ugrožava ove objekte, uređaje, mrežu ili sustav.
36.1. Činjenica je da je odredbom čl. 40. st. 4. Zakona o energiji propisano da pravne i fizičke osobe iz st. 2. tog članka imaju pravo na naknadu, odnosno naknadu štete prema općim propisima.

37. Sud je na temelju analize svih provedenih dokaza utvrdio da u konkretnom slučaju nema osnova za primjenu odredbe čl. 1092. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18,126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje; ZOO), jer sama činjenica da tužitelj nije čistio svoju nekretninu, koja je nesporno u naravi šuma, na trasi dalekovoda ne znači automatski njegov doprinos šteti, s obzirom da je održavanje propisanog koridora ispod i oko visokog napona i trase nadzemnih elektroenergetskih vodova, uključujući sječu i uklanjanje raslinja koje ugrožava mrežu, u nadležnosti energetskog subjekta koji upravlja vodovima i zakonska je obveza operatora sustava HEP ODS te je tuženik periodično održavao navedenu trasu na nekretnini tužitelja. Stoga prema ocjeni suda tužitelj u konkretnom slučaju nije pridonio šteti.

38. Također, sud smatra da se tuženik neosnovano poziva i na odredbu čl. 1091. ZOO-a, jer da je poduzimanjem radnji održavanja trase dalekovoda sječom raslinja tuženik posredno zaštitio i tužitelja.
38.1. Odredbom čl. 1091. ZOO-a st. 2. propisano je ako je štetnik prouzročio štetu radeći nešto korisno za oštećenika, sud može odrediti nižu naknadu, vodeći računa o brižljivosti koju štetnik pokazuje u vlastitim poslovima, no prema ocjeni suda navedena zakonska odredba nije primjenjiva u konkretnom slučaju iz naprijed

obrazloženih razloga jer je tuženik u zakonskoj obvezi održavati koridor ispod i oko visokog napona odnosno trasu dalekovoda na nekretnini tužitelja.

39. Tuženik se poziva na odredbe čl. 27. Pravilnika o zaštiti šuma od požara ("Narodne novine", broj 33/14) kojom je u st. 1. propisano da su pravne osobe koje temeljem posebnih propisa imaju obvezu održavanja elektroenergetskih objekata, dužne u šumama razvrstanim u I. i II. stupanj opasnosti od šumskog požara, prilikom uspostave sigurnosnih visina i udaljenosti na trasama elektroenergetskih vodova, posječenu gorivu masu ukloniti s trase ili poslagati (uhrpiti) unutar postojeće širine trase tako da se maksimalno smanji požarno opterećenje.

40. Činjenica je da u konkretnom slučaju tuženik nije dokazao da je predmetna nekretnina koja je u naravi šuma razvrstana u I. i II. stupanj opasnosti od šumskog požara, no i u tom slučaju tuženik je posječenu gorivu masu trebao ili ukloniti s trase ili poslagati (uhrpiti) unutar postojeće širine trase, a u konkretnom slučaju je posječena vegetacija uklonjena s nekretnine tužitelja, o čemu tužitelj nije bio obaviješten, kako to proizlazi iz provedenih dokaza.

41. Tuženik se poziva i na odredbe Pravilnika o tehničkim normativima za izgradnju nadzemnih elektroenergetskih vodova nazivnog napona od 1 kV do 400 kV. (Službeni list SFRJ broj 65/1988, "Narodne novine", broj 53/1991, 55/1996, 24/1997, 158/2003, 80/2013, 111/2021, 126/2021), a čl. 117. citiranog zakona propisano je u st. 1. da sigurnosna udaljenost od bilo kojega dijela stabla iznosi 3,0 m, u st. 2. da za vodove nazivnog napona 110 kV i za više nazivne napone sigurnosna udaljenost mora se održati i u slučaju pada stabla, pri čemu se sigurnosna udaljenost mjeri od vodiča u neotklonjenom položaju. Ni navedene odredbe ne otklanjaju odgovornost tuženika za štetu te je prema ocjeni suda tuženik dužan tužitelju naknaditi štetu prema općim propisima.

42. Odredbom čl. 1045. st. 1. ZOO-a propisano je tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, a prema čl. 1049. ZOO-a krivnja postoji kad je štetnik prouzročio štetu namjerno ili nepažnjom.

43. Prema odredbi čl. 1046. ZOO-a šteta je umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

44. Odredbom čl. 1085. ZOO-a propisano je u st. 1. da je odgovorna osoba dužna uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala, a prema st. 2. citiranog članka ako uspostava prijašnjeg stanja ne otklanja štetu potpuno odgovorna osoba dužna je za ostatak štete dati naknadu u novcu, dok je st. 3. propisano kad uspostava prijašnjeg stanja nije moguća odgovorna je osoba dužna isplatiti oštećeniku odgovarajući iznos novca na ime naknade štete.

45. Tužitelj je uz tužbu dostavio nalaz i mišljenje sudskog vještaka šumarske struke Milana Arvay od 13. rujna 2024. iz čijeg nalaza i mišljenja proizlazi da je vještačenje izradio po narudžbi tužitelja i to nakon očevida na kčbr. 920/4 k.o .Sirova Katalena 13. kolovoza 2024. uz prisustvo tužitelja i pokazivanje počinjene štete krčenjem šume površine 567 m2 i sječe i odvoza drvne mase pet panjeva iz odrasle okolne šume. Tuženik nije prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Milana Arvaya te osporava njegov vještački nalaz.

46. Budući da je između stranaka bila sporna visina štete, tijekom postupka je na prijedlog tužitelja provedeno šumarsko vještačenja po vještaku dr. Krunoslavu Indiru, koji je sudjelovao u očevidu provedenom na nekretnini, a vještak je trebao utvrditi vrijednost malčiranog i posječenog raslinja na predmetnoj tužiteljevoj nekretnini te posebno utvrditi vrijednost pet stabala bagrema čiji su panjevi zatečeni na nekretnini i pokazani od strane tužitelja, odnosno utvrditi visinu štete koja je nastala krčenjem raslinja i rušenjem stabala bagrema na tužiteljevoj nekretnini u veljači 2024..

47. Iz nalaza i mišljenja šumarskog vještaka dr. Krunoslava Indira od 29. ožujka 2026. proizlazi da je prilikom očevida obišao pojas ispod dalekovoda na kojem je izvršeno uklanjanje vegetacije strojnim putem.
47.1. Šumarski vještak utvrdio je da je malčiranjem uništena vegetacija, odnosno mlada stabalca bagrema. Budući da je nesporno da je prethodno uklanjanje vegetacije bilo zimi 2019./2020., prema nalazu vještaka stabalca izrasla na toj površini mogla su imati najviše 4 godine starosti, a površinu na kojoj je izvršeno malčiranje vještak je odredio na temelju nalaza i mišljenja geodetskog vještaka (duljina 63 m, širina na južnom kraju 11,79 m, širina na sjevernom kraju 13,33 m) i ista iznosi 791 m2 te vještak navodi da je na navedenoj površini moglo rasti 0,5 komada stabalaca po kvadratnom metru, što na 791 m2 daje 395 komada. Prema čl. 14. Šumsko-odštetnog cjenika iznos naknade šumske štete počinjene na biljci, stabalcu odnosno stablu pojedinih vrsta drveća iz odredbe članka 6. stavka 2. Cjenika u gospodarskim šumama utvrđuje se tako da se cijena odgovarajuće vrste trogodišnjeg šumskog sadnog materijala iz cjenika Trgovačkog društva (cjenik sadnica i klijanaca) pomnoži faktorom. Za biljke odnosno stabalca iz prirodno podignutih šuma, u razvojnom stadiju mladika valja upotrijebiti faktor 4 (Čl. 14. točka 1). Jedinična cijena trogodišnjeg sadnog materijala preuzeta je iz Cjenika šumskih sadnica i klijanaca trgovačkog društva Hrvatske šume iz 2024. godine i iznosi 0,79 eura/kom za sadnicu visine 120-150 cm. Šumarski vještak je utvrdio da ukupna šteta nastala malčiranjem prema navedenom izračunu iznosi 1.248,20 eura.
47.2. Šumarski vještak je prema pokazivanju tužitelja na nekretnini identificirao pet panjeva u različitim stupnjevima raspadanja, koji su u nalazu označeni brojevima 1-5. Panjevima je izmjerio dva unakrsna promjera i fotografirao ih te na temelju okolnih stabala sličnih dimenzija odredio sortimentne klase koje su se iz stabala mogle izraditi. Iz nalaza vještaka proizlazi da iz stanja u kojem su zatečeni panjevi procjenjuje da je moguće da je sječa vršena prije cca dvije godine. Uz panj br. 1 zatečeno je i ležeće stablo, na dan očevida u stanju raspadanja. U tabeli 1. pisanog nalaza prikazani su podaci o izmjerenim promjerima za svih pet panjeva prema pokazivanju tužitelja, te postupak obračuna količine i vrijednosti srušene drvne zalihe. Prema izračunu, na kčbr. 920/4 (kako je pokazao tužitelj i kako je utvrdio geodetski vještak), izvršena je sječa pet stabala bagrema, koja su imala ukupno 1,631 m3 neto volumena krupnog drva od čega se moglo izraditi 1,631 m3 ogrjevnog drveta. Vrijednost drvne mase stabala prema izračunu vještaka iznosi 39,18 eura (cijena na panju, bez PDV-a, iz cjenika Hrvatskih šuma d.o.o. od 21. 2. 2024., važećeg u vrijeme sječe). Prema čl. 4. Šumsko-odštetnog cjenika („Narodne novine“ 37/2015), iznos naknade šumske štete utvrđuje se na način da se prodajna cijena pojedinog proizvoda pomnoži određenim faktorom koji sadrži obeštećenje za gubitak kvalitativnog i kvantitativnog prirasta, izmjena omjera vrsta drveća u šumi i druge oblike umanjenja vrijednosti šuma i šumskog zemljišta. Prema članku 10. točka 1a. spomenutog Šumsko-odštetnog cjenika, uz prisutne uvjete valja upotrijebiti faktor 3.

Visina naknade štete za pet stabala bagrema nakon uvećanja vrijednosti drvne mase odgovarajućim faktorom, prema nalazu i mišljenu vještaka dr. Krunoslava Indira iznosi 117,53 eura.

48. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje šumarskog vještaka dr. Krunoslava Indira kao jasan, određen, objektivan i u skladu s pravilima struke, a istom nakon obrazloženog pisanog očitovanja od 30. svibnja 2026. te nakon usmenog saslušanja vještaka na ročištu glavne rasprave 16. rujna 2026. zaključno nisu prigovarale ni stranke.

49. Na temelju nalaza šumarskog vještaka sud je utvrdio da šteta za uništena stabalaca bagrema malčiranjem u veljači 2024. na nekretnini tužitelja iznosi ukupno 1.248,20 eura i to je šteta koju bi tuženik trebao naknaditi tužitelju, primjenom citiranih odredbi ZOO-a, kako je to presuđeno u točki I. izreke presude.

50. Odredbom čl. 1086. ZOO-a propisano je da se obveza naknade štete smatra dospjelom od trenutka nastanka štete.

51. Tužitelj je podnio odštetni zahtjev 17. listopada 2024., a šteta je nastala u veljači 2024. pa osnovano tužitelj potražuje na iznos štete zakonsku zateznu kamatu od 17. listopada 2024. do isplate, koja mu je kamata i dosuđena na dosuđeni iznos glavnice, po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a , kako je to presuđeno u točki I. izreke presude.

52. Prema utvrđenju suda tuženik nije dužan tužitelju naknaditi štetu za pet srušenih stabala koju je šumarski vještak dr. Krunoslav Indir procijenio u iznosu od 117,53 eura.
52.1. Primjenom odredbi čl. 219. ZPP-a teret dokaza je na tužitelju koji je dužan dokazati da je šteta nastala rušenjem navedenih stabala u uzročno-posljedičnoj vezi s čišćenjem nekretnine od strane tuženika.
52.2. Na temelju kritičke analize svih provedenih dokaza, sud je utvrdio da tužitelj nije dokazao da je tuženik porušio i otuđio pet odraslih stabla bagrema s njegove nekretnine. Kako je to naprijed navedeno, utvrđeno je i da je uz jedan panj koji je pokazao tužitelj (u nalazu šumarskog vještaka označen br. 1) zatečeno i ležeće stablo, na dan očevida u stanju raspadanja. Sud je prihvatio uvjerljivi iskaz svjedoka Zlatka Robotića da malčerom, dakle strojem kojim je provedeno čišćenje predmetne nekretnine u veljači 2024., nije moguće porušiti stabla bagrema čije je panjeve prilikom očevida pokazao tužitelj. Iz nalaza šumarskog vještaka ne proizlazi nedvojbeno da je svih pet stabala bagrema posječeno prilikom malčiranja vegetacije na nekretnini tužitelja dana 20. veljače 2024. godine. Činjenica da je vještak na pojedinim panjevima uočio oštećenja panjeva koja su nastala od djelovanja stroja za malčiranje također ne upućuje na zaključak da je stabla posjekao tuženik i da je tuženik otuđio drvnu masu, već samo da je malčiranje izvršeno nakon rušenja stabala. Očevidom na nekretnini utvrđeno je da je pristup nekretnini i postojećoj šumi tužitelja dostupan bilo kojoj trećoj osobi koja je mogla otuđiti stabla.
52.3.Primjenom pravila o teretu dokazivanja, odbijen je dio tužbenog zahtjeva radi naknade štete u iznosu od 117,53 eura sa zakonskom zateznom kamatom i presuđeno je kao u točki II. izreke presude.

53. Tužitelj je u podnesku od 22. travnja 2026. naveo da povlači tužbeni zahtjev za novčano potraživanje naknade štete u iznosu od 543,72 eura. Tuženik se je protivio povlačenju dijela tužbe. Budući da je za povlačenje tužbe potreban pristanak tuženika nakon njegovog upuštanja u raspravljanje primjenom odredbi čl. 193. st. 2. ZPP-a, sud je i o navedenom dijelu tužbenog zahtjeva u iznosu od 543,72 eura odlučio meritornom odlukom i to na način da je u navedenom dijelu tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan, jer tužitelj nije dokazao da je pretrpio štetu u iznosu višem od dosuđenog, pa je presuđeno kao u točki II. izreke presude.

54. Iz naprijed obrazloženih razloga odbijen je dio tužbenog zahtjeva tužitelja radi naknade štete u ukupnom iznosu od 661,25 eura sa zakonskom zateznom kamatom kako je presuđeno u točki II. izreke presude.

55. Tužitelj je zatražio naknadu parničnih troškova.

56. Parnični troškovi tužitelja utvrđeni su u ukupnom iznosu od 2.132,18 eura, prema priloženom troškovniku (str. 194) i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23), a odnose se na nagradu punomoćniku odvjetniku tužitelja za pribavu zk. izvatka u iznosu od 50,00 eura (Tbr. 36. točka 3.), za sastav tužbe u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 7. točka 1.), za sastav podneska od 7. svibnja 2025. u iznosu od 100,00 eura (Tbr. 8. točka 3.), za sastav podneska od 27. siječnja 2025. u iznosu od 50,00 eura (Tbr. 8. točka 4.), za zastupanje na ročištima 2. srpnja 2025. i 16. rujna 2026. u iznosu od 200,00 eura za svako ročište (Tbr. 9. točka 1.), PDV u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 46.), pristup ročištu radi objave i uručenja odluke u iznosu od 100,00 eura (Tbr. 9. točka 3.), PDV u iznosu od 25,00 eura (Tbr. 46.), predujam za očevid i vještačenje u iznosu od 864,00 eura, sudsku pristojbu na tužbu u iznosu od 33,18 eura, sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 110,00 eura.
56.1. Tužitelju nije priznat trošak vještačenja prije podnošenja tužbe u iznosu od 150,00 eura (činjenica je da vještačenje nije provedeno u postupku osiguranja dokaza, već je sam tužitelj angažirao šumarskog vještaka ali je tijekom postupka predložio vještačenje po drugom šumarskom vještaku čiji je nalaz i mišljenje prihvatio), a primjenom odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a tužitelju nije priznat trošak sastava odvjetničkog dopisa (troškovi slanja preporuke 2,10 eura) i materijalni troškovi (papir, koverta 2,00 eura), s tim da materijalne troškove nije ni dokazao, tužitelju nije priznat ni trošak za sastav podneska od 27. travnja 2026. (obavijest o uplati razlike predujma)u iznosu od 200,00 eura ni za sastav podneska od 25. svibnja 2026. kojim se očitovao na tuženikovo očitovanje na nalaz vještaka u iznosu od 100,00 eura, jer sud smatra da navedeni podnesci nisu bili nužni.

57. Na temelju odredbe čl. 154. st. 2 ZPP-a, tuženik je dužan naknaditi tužitelju dio parničnih troškova razmjerno uspjehu u parnici. Tužitelj je uspio sa 65,37 % postavljenog tužbenog zahtjeva (tužitelju dosuđeno 1.248,20 eura, a tužbeni zahtjev je odbijen u iznosu od 661,25 eura) pa je uspjeh tuženika u postupku 34,63 %, a kad se uspjeh tužitelja u postupku umanji za uspjeh tuženika dolazi se do 30,74 % pa je tuženik dužan naknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 655,43 eura kao 30,74 % od naprijed navedenog ukupnog troška tužitelja.

58. Na dosuđeni iznos parničnog troška tužitelju je dosuđena zakonska zatezna kamata od dana donošenja presude do isplate, primjenom odredbe čl. 155. st. 3. ZPP-a, po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a.

59. Iz obrazloženih razloga odlučeno je kao u točki III. izreke ove presude.

U Koprivnici, 30. listopada 2026.

Sutkinja
Marijana Jurenec

Dokument je elektronički potpisan:
Marijana Jurenec
Vrijeme potpisivanja:
30-10-2026
12:54:52

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U KOPRIVNICI
2.5.4.97=#0C1156415448522D363835313693338393735
OU=Signature
S=Jurenec
G=Marijana
CN=Marijana Jurenec

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja pisanog otpravka presude.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena. (čl. 335. st. 8., 9. i 11. ZPP-a)

Dostaviti:
1. Odvjetnica Sanja Godek-Glavina, Koprivnica
2. HEP-Operator distribucijskog sustava d.o.o. Ulica grada Vukovara 37, Zagreb

Broj zapisa: **9-3088f-72ce4**

Kontrolni broj: **0722c-adcb9-beedf**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Marijana Jurenec, O=OPĆINSKI SUD U KOPRIVNICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.